

ἡ κίνησις (ἡ ὁποία κλίνει πάντοτε πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος πρὸς ὃ ἡ δύναμις ὁπῆ τὴν προξενεῖ) προσε-
 θῆ τῇ κινήσει ἐνὸς Σώματος κατὰ τὴν αὐτὴν Φο-
 ρὰν, διὰ μέσθ μιᾶς εἰσβολῆς· ἡ κίνησις τῆ Σώ-
 ματος θέλει ἐπιταχυνθῆ περισσότερον· ἀλλ' ἐ-
 ἂν ἀφαιρέσῃ αὐτὴν τινὰς ἀπὸ τὴν κίνησιν ἐνὸς
 Σώματος κινεμένθ κατ' ἐναντίαν Φορὰν, ἡ κίνησις
 τῆ Σώματος θέλει γένη θραδυτέρα· ἐὰν ἐκωθῆ
 πλαγίως μὲ τὴν κίνησιν ἐνὸς Σώματος κινεμένθ
 πλαγίως, θέλει γένη μία σύνθετος κίνησις ἀπὸ
 δύο ἄλλας· ὅθεν ἔπεται μία πολλὰ ὠφέλιμος συ-
 νέπεια. (α)

Ἐρ. Ποία εἶναι αὐτή;

Α' π. Συνάγεται ἐκ τέτθ τῆ Νόμου, ὅτι κατὰ τὴν
 παρῆσαν σύνταξιν τῶν πραγμάτων, δὲν εἶναι
 καμμία διηλεκτὴς κίνησις· ἐπειδὴ, κατ' αὐτὸ τὸν
 Νόμον, ἡ παραγομένη κίνησις εἶναι μόνον ἀνέλο-
 γος μὲ τὴν αἰτίαν ὁπῆ προξενεῖ αὐτὴν, καὶ ὅλαι αἱ
 κινήσεις ἐπ' αὐτὴν τὴν σφαῖραν, ἐπειδὴ γίνονται
 εἰς ἓνα μέσον ὁπῆ ἀντίστανται, ὡς ὁ Α' ἦρ· πρέπει

(α) Ὅσον διὰ τὴν διηλεκτὴ κίνησιν, καὶ διὰ τὴν μηχανικὴν
 ὁπῆ ἐφευρέθη διὰ αὐτὸ, καὶ διὰ τὰς λόγους καὶ συλ-
 λογισμοὺς, ὁπῆ ἀποδεικνύουσι τὸ ἀδύνατον αὐτῆς τῆς
 μηχανικῆς, ὄρα τὴν ὁδὸν τῆ Διαγωγῆ τῶν τομ. α'.
 σελ. 175, 176, 177, καὶ 178. τὰς φιλοσοφικὰς
 ἀρχὰς τῆ Χεῦνθ, σελ. 16, 17· τὸ λεξικὸν τῆ
 Chambers, εἰς αὐτὴν τὴν λέξιν, καὶ πολλὰς ἄλλας
 Συγγραφὰς.